

Els secrets del nou disc de Joana Serrat

La cantant osoneca ens explica cada una de les cançons del nou disc | Parlem d'un dels responsables de la revista 'Uncut', que distribueix un disc amb una peça de Joana Serrat

Joana Serrat | Juan Miguel Morales

Avui surt al mercat el cinquè disc de **Joana Serrat**, *Hardcore from the Heart* (Great Canyon Records, 2021). Ahir ja us en vam avançar "Hotel Room 600", una de les cançons que en formaven part. Avui, hem demanat a l'autora que ens radiografiï totes les cançons d'aquest nou àlbum.

1. "Easy"

"És una cançó que vaig escriure en dues etapes diferenciades. Recordo escriure la primera estrofa i la tornada a casa a l'estiu del 2017. En aquell moment estava molt immersa en les cançons dels **Eagles** i recordo que vaig començar a tocar uns acords influenciada per aquelles melodies. No va ser fins que vaig arribar a l'estudi Redwood, a Denton, al març del 2019, que li vam donar la forma definitiva. Durant la gravació vaig acabar d'escriure tots els versos i la cançó reflecteix sonorament i lírica una marea emocional."

2. "Pictures"

"Aquesta cançó parla de la desil·lusió i de la fallida de la comunicació. És també un recordatori de tot el

temps que estúpidament malgastem en detalls trivials.

La cançó transcorre a Montréal (Québec) i tracta d'una promesa trencada. Em vaig inspirar en el fet que no em vaig deixar enfadar per aquesta decepció. Vaig construir una paret i vaig deixar que la meva frustració i tristesa creixessin dins d'aquest espai, però mai les vaig expressar. Això em va passar factura i quan me'n vaig adonar, ja era massa tard."

3. "These Roads"

"Vaig escriure aquesta cançó pocs dies després d'haver arribat de Nashville, on vaig actuar a l'Americana Fest, el setembre de 2017. Tot el regust d'aquella experiència envoltada de músics i concerts durant els dies del festival em va dur a escriure una cançó en què reflexionava sobre la meva pulsio natural i si aquesta es renyia o no amb la vida que tenia. La cançó parla del desig de perseguir un somni, de seguir una intuïció alhora que els dubtes afloren en l'intent de fer-lo realitat. És una cançó, malgrat tot, onírica i de sonoritat lluminosa perquè mana la il·lusió de recórrer tots els camins que s'obren al meu pas sense haver de perdre allò que estimo."

3. "You're With Me Everywhere I Go"

"És una cançó sobre la fantasia i és una fugida en tota regla. El disc sencer és un lament per la pèrdua. Els camins que vaig recórrer quan em trobava batallant amb aquest sentiment foren, la major part del temps, vastos i desconeguts. Aquesta cançó ve d'aquest indret. És només una fantasia, una necessitat de tenir una altra vida per a poder fer i desfer sense solta ni volta i que això no tinguí cap conseqüència, sense perdre el que més estimo de la meva vida real. Sovint, l'evasió és l'única medicina. I la imaginació és una gran aliada per defugir la realitat."

Video: https://www.youtube.com/watch?v=m_No1Y2NSEI

4. "Summer Never Ends"

"Recordo que aquesta cançó em va venir al cap un dia, mentre conduïa, quan tornava de l'aeroport camí cap a casa. A mesura que m'he anat fent gran, quan el dia s'allarga i la llum queda suspesa en un esglai, la melancolia i un sentiment de llibertat i d'aventura m'envaeixen i la incertesa es torna aventura. És una altra cançó de fantasia i desig en què la vigoria de la joventut reclama l'impossible."

5. "How to Make You Love Me"

"Aquesta cançó evoca els dies a Plum Creek Sound, l'estudi i ranxo d'**Israel Nash**, on vaig gravar el meu quart treball *Dripping Springs* (Great Canyon / Loose Music, 2017). La sonoritat psicodèlica intenta reflectir les emocions i els sentiments que vaig sentir durant aquella experiència. La cançó havia de ser un viatge en si mateixa, havia de ser calidoscòpica per comunicar tot el que per dins m'havia remogut aquella vivència. D'alguna manera, un cop a casa i instal·lada en la meva rutina, sentia que hi havia una fallida en mi en l'intent de poder tornar a sentir quelcom."

6. "Demons"

"Vaig escriure aquesta cançó en el vestíbul d'un hotel mentre esperava que em vinguessin a buscar per a dur-me al meu proper concert. Recordo que em vaig llevar una mica cansada, aquell matí, i probablement tenia ressaca. En aquells moments em trobava navegant per terres estranyes i, tot i que m'encantava trobar-me de gira, no suportava la soledat que m'envaïa un cop arribava a l'habitació de l'hotel després dels concerts. Aquesta cançó parla d'aquesta solitud, d'aquests 'cors inquietos que no es curen mai' dels que parlen els **Eagles**. Aquest disc és el resultat d'una crisi personal profunda i per descomptat que la meva relació se'n va veure afectada."

7. "Take Me Back Where I Belong"

"Aquesta cançó la vaig escriure en una de les gires que vaig fer a Anglaterra, el 2018. Era al camerino de la sala mentre esperava l'hora de fer el concert i em vaig trobar tocant i cantant aquestes primeres línies. És un lament profund davant la pèrdua i el dolor físic que aquesta genera."

8. "Hotel Room 609"

"El gener de 2019 vaig estar fent gira amb **The Delines** per Anglaterra. En un dels viatges en furgoneta que ens havia de dur a la propera ciutat, vaig començar a escriure els versos de la cançó i

de seguida que vaig arribar a l'hotel la vaig gravar amb el mòbil. Recordo que l'endemà, li vaig deixar llegir la lletra al Willy Vlautin (novel·lista, compositor i guitarra dels **The Delines**) i li va agradar molt; més tard, dins la furgoneta de nou, li vaig deixar escoltar la gravació a la Amy Boone (cantant dels **The Delines**) i li van saltar les llàgrimes. És una cançó que parla de la impossibilitat de poder manipular el temps i de poder tornar enrere per a poder canviar el curs dels fets."

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=s3L9LqUV-jQ>

9. "Wild Beast"

"És una cançó que parla de l'ofec quan un no es troba en el seu hàbitat natural. Al final, les relacions són ecosistemes que necessiten d'un equilibri i d'una harmonia per a prosperar."

LA SERRAT MÉS INTERNACIONAL

Coincidint amb la publicació del disc, **Joana Serrat** és una de les protagonistes de la publicació mensual anglesa especialitzada en música *Uncut*. El número que actualment hi ha a la venda (per bé que a la portada indica juliol de 2021) s'acompanya d'un CD recopilatori, i entre les cançons del disc anomenat *Diamonds & Pearls* hi trobem "Take Me Back Where I Belong". N'hem parlat amb el periodista Allan Jones, editor de la revista fins al 2014.

Allan Jones amb Lou Reed Foto: Arxiu Great Canyon

Com vas descobrir Joana Serrat?

Pel meu amic Tom Bridgewater, director de ??Loose Records, que publica els discos de **Joana** al Regne Unit. Sap que soc un gran fan d'**Israel Nash**, qui va produir *Dripping Springs*, al seu

estudi de Plum Creek Sound a Texas i amb la seva banda donant suport a **Joana**. Tom va pensar que m'agradaria. Em va enviar una còpia del CD més o menys un mes abans que sortís.

Què t'ha interessat de la seva proposta musical?

Quan Tom em va enviar l'àlbum, el vaig escoltar un parell de vegades, el vaig gaudir molt i tenia ganes de familiaritzar-me amb ell. Però van passar fets a la meua vida i no vaig tornar al disc fins al cap d'un mes, en un moment de pèrdua personal. No estic segur del perquè, però el vaig tornar a escoltar. Em va enganxar. És un àlbum que estic segur que m'hauria agradat en qualsevol circumstància, però cançons com "Trapped In The Fog", "Unnamed", "Farwell", "Candles" i especialment "The Garden" semblaven parlar-me en aquell moment amb una intensitat extraordinària. Hi ha mons de soledat en ells. Però també hi ha una esperança brillant en la seva bellesa. El disc també sonava increïble. La banda era com **Crazy Horse** en el seu moment més ventós, amb destacades contribucions del guitarrista **Joey McClellan** i el pedalier **Eric Swanson**. Evidentment, realment van cavar aquestes cançons i les van portar a una vida increïble. La forma en què el so emmarcava la veu de la **Joana** semblava perfecta. Era com si cantés a una platja il·luminada per la lluna amb una tempesta rere seu, amb vent i llamps a l'aire. També hi havia un munt de grans melodies al disc.

Per què heu escollit "Take Me Back Where I Belong" per al vostre disc?

Perquè és una de les meves cançons preferides del nou disc. M'encanta la forma com comença, com el despertar de la cantant d'un somni. La música es recull lentament rere la veu fins al cap de quatre minuts, quan la pista esclata com una explosió d'estrelles. En tot cas, la música de *Hardcore From The Heart* és encara més expansiva que *Dripping Springs*, una pantalla sonora de pantalla ampla després d'una altra. "Pictures", "You're With Me Everywhere I Go", "How To Make You Love Me" o "Demons" són paisatges sonors majestuosos que omplen el cel, i **Serrat** aporta una nova vida al dolor familiar. Possiblement mai no ha sonat tan desesperadament desapropiada com ho fa a l'"Hotel Room 609" ni més a la deriva eternament que als espais embruixats de "Summer Never Ends". Són moments destacats, cadascun d'ells, en un àlbum ple de moments destacats.